

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

До 215 річниці ХНПУ імені Г.С. Сковороди

МАТЕРІАЛИ
II СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ МІЖНАРОДНОМУ ДНЮ СТУДЕНТА
(15 листопада 2019 року, місто Харків)

Харків

2019

УДК 81+82+371.3:811
ББК 74.580.268
М34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
(протокол №6 від 05.11.2019 р.)*

М34 Матеріали II студентської науково-практичної конференції, присвяченої Міжнародному дню студента (15 листопада 2019 року, місто Харків) / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2019. 89 с.

У збірці представлено матеріали II науково-практичної конференції магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

Видано за рахунок авторів

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2019

Савицька Карина. The Use of Technological Devices in English Language Teaching	65
Савченко Анастасія. Еволюція готичного роману в XIX–XX ст.	65
Сердюкова Тетяна. Антиутопія в англійській літературі XX століття	67
Серемчук Олег. Проблема перекладу ідіом як актуальне питання сучасної лінгвістики	68
Сіряк Юлія. Міфологема храму в романі Вільяма Голдінга «Шпиль»	69
Смирнова Євгенія. Статус штучних мов у сучасній лінгвістиці	70
Суббота Вероніка. Відображення емоцій у фразеологізмах сучасної англійської мови	71
Токарєва Вікторія. Вербалізація проявів невербальної поведінки персонажів роману Ш. Бронте «Джейн Ейр»	73
Толмачова Катерина. Фонетичний аспект у методиці навчання французької мови на початкових етапах (урок «зеро»)	75
Федоренко Яна. Особливості перекладу медійних текстів з англійської мови на українську	76
Федорова Катерина. Відмінності між діловим листуванням у британській та американській культурах	77
Фоцій Марія. Історія появи емодзі	78
Черкаська Катерина. Шекспірівська тематика у творчості А. Мердок	80
Чихаріна Карина. Захід-Схід: Проблема діалогу культур у творчості Сомерсета Моема (на прикладі збірки «На китайській ширмі»)	82
Шаутдінова Альона. Англійські лексичні запозичення у сфері комп'ютерної техніки в сучасній німецькій мові	83
Шестак Марина. Засоби вираження оцінки в мотиваційному дискурсі	85
Шило Таїсія. Кольороназви у творах В.С. Моема	86
Шпаченко Світлана. Mythological and Legendary Characters in the Novel by M. Shelley <i>Frankenstein</i>	87

«кохання» в англійській мові та розглянути диференціацію між REAL/TRUE LOVE та INFATUATION.

THE USE OF TECHNOLOGICAL DEVICES IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Karyna SAVYTSKA

Research Advisor – Associate Professor, PhD (Philology) L.Y. Krasovytska

The 21st century has been considered as a century of technology by many people. Hi-tech technology is growing rapidly and a lot of people including teachers and learners have become part of this huge development. More than ever, smartphones take an important role in our daily lives. Due to the fact that teenagers are glued to their mobiles, the later have become an invaluable device to submerge students in English and stretch the studying process beyond the classroom. The ways these gadgets can be used in teaching transform and develop all the time and teachers need to be adapted to the changes.

The use of cell phones can have both positive and negative changes to teaching. They may either distract students' attention from learning or keep them interested and concentrated. Therefore teachers need to try out different possibilities to find the ones that work best for their students. In this way, teachers gain experience of the strengths and weaknesses of using technological devices in foreign language teaching.

Smartphones provide learning possible anywhere and anytime, they make learning process more private and individual. Students use their mobiles for various purposes: they translate words from the mother tongue into English and vice versa, advance their pronunciation, grammar and communicative skills, watch films, TV shows, YouTube channels, read news and articles online, listen to the music in their target language and so on.

Smartphones can help students in learning English and build a positive attitude towards the use of these technological devices for learning purposes. So smartphones have the potential to be used as a learning and teaching tool during foreign language lessons because they provide opportunities to practice all language skills: listening, speaking, reading and writing, enhance students' autonomy and keep them motivated for further individual work outside the classroom.

ЕВОЛЮЦІЯ ГОТИЧНОГО РОМАНУ В XIX–XX СТ.

Анастасія САВЧЕНКО

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент, Ж.О. Кононова

Естетика готики у літературі виникла у західно-європейській та американській літературі у кін. XVIII — на поч. XIX ст. Основним жанром цього напрямку став готичний роман (анг. The Gothic novel) — роман "жахів і таємниць" з елементами таємничих пригод, фантастики і містики.

Відмінними рисами готичної прози з'явилася тематика і філософія "the world of evil"; зображення надприродного, загадкового, похмурого. Сюжети, як правило зводяться до таємничих злочинів, герої позначені печаттю року і демонізму.

Готичний роман тяжів до таємничості, ірраціоналізму, середньовічного світовідчуття, де людина почувала себе підвладною вищим силам і була не в змогах самотійно впливати на своє життя.

Створили готичний роман англійські письменники Гораций Уолпол, Клара Рів, Анна Радкліф, Марк Льюїс-Френсіс. Саме їх твори формують традиції готичного роману. А саме: сюжет будується навколо таємниці (раптове зникнення, таємниче походження героїв, нерозкритий злочин); оповідання окутує атмосферою страху і напруженості та просякнуте моментами які загрожують життю героїв; найчастіше місце дії — віддалений, загадковий будинок, замок, монастир з таємним минулим; у центрі дії — лиходій, добродішні герої виконують ролі невинних жертв; роман містить елементи фантастики та містики.

Безперервність готичної традиції підтверджує поява у другій половині XIX століття роману Уїлкі Коллінза "Жінка в білому", містичних романів Оскара Уайльда "Портрет Доріана Грея" та повісті "Дивна історія доктора Джекіла і містера Хайда" Р. Л. Стівенсона.

У повісті "Дивна історія доктора Джекіла і містера Хайда" Стівенсона — головним героєм стає вчений, який, вирішує проникнути у таємниці людської природи. Він вивчає таємниці людського тіла і у ході експериментів приходить до жахливого роздвоєння власної особистості. Психологічна напруга в повісті створюється за рахунок поступового усвідомлення доктором того факту, що його "alter ego" стає сильнішим і поглинає його справжню особистість.

Саме цей диявольський початок, у виконанні лорда Генрі, підпорядковує собі характер юного Доріана Грея в однойменному романі Оскара Уайльда. На відміну від героїв раннього готичного роману, які ще відчувають страх за власну душу, Грей навіть насолоджується процесом її загибелі, який відображає захований в таємній кімнаті його портрет.

У цих творах використовуються важливі елементи готичного роману — принцип ізоляції героїв від зовнішнього світу, загадковий будинок і таємниче минуле його власників, наявність фігури демонічного лиходія і порушення норм моралі. Автори акцентують увагу на природі зла, показуючи деградацію особистості, всесилля інстинктів і темні сторони людської свідомості.

Намічену цими авторами психологічну лінію занурення в темні безодні людської свідомості плідно продовжують автори XX століття. Надприродне зло, шаблі з таємничими написами і дияволи в образі прекрасних дівчат відступають на друге план. Стереотипні прийоми готичного роману допомагають створенню психологічних і філософських лабіринтів, пов'язаних з дослідженням зла, заховані в глибинах людської особистості. Мервін Пік в трилогії "Замок Горменгаст" створює атмосферу психологічного напруження, поступово ведучи читача від повсякденної буденності. Роман Грема Джойса

"Скоро буде буря" також зітканий із кошмарних снів, підозр і містичних збігів, які наповнюють особливим змістом повсякденні ситуації.

Таким чином, прийоми готики створюють атмосферу нав'язливої тривоги, в якій досліджуються проблеми людського існування. Страх відкриває потаємні двері до душі героїв, невідомі ні їм, ні оточуючим.

Отже, можна з впевненістю стверджувати, готична проза та її роль на подальшу англійську літературу є важливою та актуальною. Людям завжди було і буде цікаво читати та проживати емоції страху, напруження, розслідувати таємні справи героїв, думати над фантастичними та надприродними силами, співчувати героям, які потрапили у жахливі ситуації та яким загрожує небезпека, і ненавидіти лиходіїв, які руйнують долі добродішних персонажів.

АНТИУТОПІЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ ХХ СТОЛІТТЯ

Тетяна СЕРДЮКОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Ю.С. Гетман

Міф є ефективним засобом маніпулювання масовою свідомістю. Особливо це було помітно в ХХ столітті. У період бурхливих соціально-політичних і культурних подій, і революцій, коли змінювалася політична карта Європи, виникали нові держави з абсолютно новими формами правління. Підчас інтенсивного розвитку науки і створення тоталітарних режимів. У дзеркалі антиутопії світ століття позначився самими похмурими своїми сторонами. Високий розвиток урбанізації, розвиток засобів масової інформації, зникнення традиційних міфів все це – зробило позитивні умови для маніпулювання масовою свідомістю людей.

В антиутопійних романах ХХ століття важлива роль відводиться науковим методам обробки психіки громадян, завдяки яким досягнуто статусу абсолютного поневолення розуму.

Антиутопія володіє рисою такою як, застереження. Це попередження про небезпеку, що загрожує окремо взятій особі, а і усьому людству. Автори антиутопій беруть звичайну людину з утопічного суспільства і пропонують читачеві розібратися: чим же розплачуються за це загальне щастя конкретні звичайні люди, ті, кого прийнято називати звичайними мешканцями. Антиутопісти хочуть створити, передусім, художній твір.

Найважливішою функцією всіх творів негативної утопії першої половини ХХ століття, стає просторово-часова пізнавальність, що знаменує собою перехід від традиційно утопічного абстрагованого зображення ідеальної держави до відтворення реалій сучасності, сатирично гіперболізованих і тих, хто знаходить узагальнювальний характер.

Мета антиутопії – змусити відмовитися від міфів, вказати безвихідь, полегшивши пошук подолання.